

Előszó gyanánt

Kézbe véve a Névtani Értesítő 15. számát s belelapozva a tartalomjegyzékbe, azonnal feltűnik, hogy az ez évi kötet más, mint az eddigiek. Megváltozott a külseje – reményünk szerint előnyére –, és nemcsak átmenetileg (ez a borító állítólag nem fakul ki). Meglepőbb lehet azonban az ez évi szám belső formája: hiányoznak a szerkesztői beosztások, a megszokott rovatok (Szemle, Műhely, Figyelő stb.), helyettük csupa tanulmány sorjázik, mégpedig nemcsak névtani, hanem néprajzi, etimológiai, lexikológiai ...

Persze könnyen átlátható az ok, amint ezt a kötet alcíme is jelzi: Hajdú Mihály idén hatvanéves. Szinte még nem is postáztam minden, az ez évi számba írást kérő levelet, amikor már érkeztek is az első jelentkezések: "köszönöm, hogy gondoltál rám...", "hadd tiszteljek én is ...", "Miskának természetesen ...". És végül is 105-en érezték úgy, hogy írásukkal feltétlenül csatlakozni kívánnak Hajdú Mihály ünnepléséhez.

Előttünk áll egy ember, akit mindenki szeret, aki csak ismeri. Honnan ez a ma oly ritka népszerűség? Talán nem tévedek, ha azt állítom, hogy az e kötetben tisztelgők mindnyájan elsősorban a vele való személyes kapcsolat folytán sorakoznak fel. Hiszen tudományos írásaiért, munkásságáért lehet valakit tisztelni, becsülni, de szeretni nem. S hogy mi adja Hajdú Miska varázsát? Mindenki más és más választ adna rá. Én – ha szabad a szerkesztőnek előre tolatkodnia – két emlékemet idézném. Az elmúlt három évben együtt tanítottunk Miskolcon. Az utazások órái alatt sok mindenről szó esett, több esetben eltért a véleményünk. Hajdú Mihály soha nem védte körömszakadtáig a maga álláspontját, mindig úgy vitatkozott, hogy azt figyelte: hátha a másiknak van igaza. Szeretnék egyszer így vitatkozni tudni. A másik. Egy neves pályatárs, mikor kapacitáltam egyszer, írta már a Névtani Értesítőbe, azt válaszolta: "majd ha európai színvonalon lesz szerkesztve". Amikor ezt Hajdú Mihálynak elmeséltem, helyeslően nevetett, mondván: "igaza van". S néhány hónap múlva mit olvasok a Helikon 1992/3–4. szám 553. oldalán Hajdú Mihály tollából? "... a Névtani Értesítő ..., amely ugyan az európai színvonalat eddig nem érte el ...". Hogy mondják ezt? Irónia és önirónia egyszerre?

Hajdú Mihály hatvanéves. Aki csak ismeri, mindenki szereti. Néhányan közülük írták ezt az Értesítőt.